

Τεράστιες απώλειες θέσεων εργασίας στις κατασκευές

Σύμφωνα με την 6η εξαμηνιαία έκθεση του Πανελλήνιου Συνδέσμου Τεχνικών Εταιρειών ΣΑΤΕ, μέσα σε τρία χρόνια χάθηκαν 157.000 θέσεις εργασίας, δηλαδή περισσότερες από κάθε άλλο κλάδο στην Ελλάδα.

Mέσα σε τρία χρόνια (2008 - 2011) χάθηκαν 157.000 θέσεις εργασίας από τον κατασκευαστικό κλάδο (περισσότερες από κάθε άλλο κλάδο οικονομικής δραστηριότητας στην Ελλάδα), δηλαδή μιά-μιση φορά περισσότερες απ' όσες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν στη διάρκεια μιας οιλόκληρης δεκαετίας (1998 - 2008). Συγκεκριμένα, στον κλάδο των κατασκευών οι 295.000 απασχολούμενοι του 1998 αυξήθηκαν σε 400.000 το 2008, για να μειωθούν σε 242.000 το 2011.

Βασική αιτία αυτής της δραματικής μεταβολής συνιστά η συνεχής συρρίκνωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) από χρόνο σε χρόνο, αλλά και οι απλεπάλπιτες περικοπές του εντός του ίδιου χρόνου. Είναι χαρακτηριστικό ότι το ΠΔΕ για το 2011 κατά τον προϋπολογισμό είχε προσδιοριστεί στα 8,5 δισ. ευρώ, δημοσ. έκπλεισε στα 6,6 δισ. ευρώ μετά τις απλεπάλπιτες περικοπές στη διάρκεια του χρόνου (μειωμένο κατά 22,3% ή 1,9 δισ. ευρώ). Ήδη, με την ψήφιση του «Μνημονίου 2», το ΠΔΕ για το 2012 συρρικνώθηκε κατά 400 εκατ. ευρώ (από τα 7,55 στα 7,15 δισ. ευρώ).

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Η συρρίκνωση του ΠΔΕ –σε συνδυασμό με τη γενικότερη οικονομική κρίση– οδήγησε σε έξodo από τον κλάδο μια στις τέσσερις κατασκευαστικές εταιρείες που υπήρχαν το 2004. Ειδικότερα, από το Μητρώο Εργοθητικών Επιχειρήσεων την περίοδο 2004 - 2011 διαγράφοκαν 176 ε-

ταιρείες 3ης έως και 7ης τάξης, επί συνόλου 712, εκ των οποίων 37 τον τελευταίο χρόνο.

Συνέπεια δόλων αυτών είναι το σύνολο των επιχειρήσεων του κλάδου να αντιμετωπίζει οξύτατα προβλήματα, τα οποία αντανακλώνται σε:

- Σημαντικότατη αύξηση του ποσοστού των εργοθητικών εταιρειών 3ης έως 7ης τάξης που εμφανίζουν όμιμες κατά το 2010 έναντι του 2009, 29,3% του συνόλου έναντι 17,2% αντίστοιχα.
- Επιδείνωση του μέσου μεγέθους των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων κατά 6,2% το 2010 έναντι του 2009, από 8,4 εκ. ευρώ σε 9,0 εκ. ευρώ, με αποτέλεσμα, κάθε εταιρεία των τάξεων 3η-7η του ΜΕΕΠ, κατά μέσο όρο, να χρωστά 11,8 εκ. ευρώ το 2010 έναντι 10,8 εκ. το 2009, αύξηση 9,2%.
- Μείωση του μέσου κύκλου εργασιών των εταιρειών 3ης - 7ης τάξης του ΜΕΕΠ κατά 16,4% το 2010/2009, από 12,1 εκ. ευρώ σε 10,1 εκ. ευρώ.

Η δυσμενής αυτή εξέλιξη είναι απότοκος:

- a)** της μείωσης κατά 28,2% του πλήθους των νέων δημοπρασιών προϋπολογισμού άνω των 2 εκ. ευρώ κατά το 2011 (370 έργα, προϋπολογισμού 3,5 δισ. ευρώ) έναντι του 2010 (516 έργα, προϋπολογισμού 3,5 δισ. ευρώ), με αμετάβλητο το συνολικό προϋπολογισμό και
- b)** της πρωτοφανούς μείωσης των παραγγελιών ιδιωτικών έργων, όπως αυτές μετριούνται από τον όγκο των οικοδομικών άσειών, ο οποίος το Α' δεκάμηνο του 2011 ανήλθε μόλις σε 18,4 εκ. m³, τη χαμηλότερη τιμή των τελευταίων τριάντα ένα ετών, με δεύτερη χαμηλότερη αυτή του 2010 με 29 εκ. m³.

Με ρυθμό 6.466 το μήνα καταγράφεται η έξοδος στην ανεργία των τελευταίο χρόνο.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Η εξαμηνιαία έκθεση του ΣΑΤΕ για τις εξελίξεις στον κατασκευαστικό κλάδο όχι μόνο περιγράφει ανάγλυφα την κατάρρευση του κλάδου, αλλά ερμηνεύει σε μεγάλο βαθμό τη δραματική επιδείνωση του συνόλου της οικονομικής δραστηριότητας στη χώρα μας. Ειδικότερα:

- Ο δείκτης παραγωγής στις κατασκευές (σύνολο κλάδου) συνεχίζει να συρρικνώνεται επί 12 συνεχόμενα τρίμηνα, με αποτέλεσμα να εμφανίζεται μειωμένος κατά 9,4% το Γ' τρίμηνο του 2011 έναντι του αντίστοιχου τριμήνου του 2010.
- Η συμμετοχή του κλάδου στη δημιουργία του ΑΕΠ συρρικνώνεται επί 9 συνεχόμενα τρίμηνα, με αποτέλεσμα να καταγράφεται η χαμηλότερη τιμή της τελευταία 12 έτη, μόλις 3,9% το Γ' τρίμηνο του 2011, έναντι 4,8% της ίδιας περιόδου του 2010, και 8,8% του Δ' τριμήνου του 2006.

Κατά τις εκτιμήσεις και του ΣΑΤΕ, θασικές αιτίες της αυξημένης κρίση μότιτας στην οποία έχει περιέλθει η ελληνική οικονομία και κατ' επέκταση των οικύτατων προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο κλάδος των κατασκευών, αποτελούν:

- Η αιτηματική/αδυναμία εφαρμογής των αναγκών αναπροσαρμογών του δημοσίου τομέα (κατάργηση περιπτών φορέων, αποκρατικοποίησης, συνέξιση διαβίτητων διαδικασιών προστίθιψεων, ισοπεδωτικές οριζόντιες μειώσεις στις αρμοιθές των δημοσίων πλειουργών).
- Η επί τριετία αδυναμία συγκρότησης σε ενός αξιόμαχου και αξιόπιστου φοροδιογικού μπανανισμού που θα μειώσει τη φοροδιαφυγή και τη φοροποιηφύγη, ενώ θα εισπράττει τους επιβαθμόμενους φόρους χωρίς να μετακυλίνει στο μέλιθον την εισπραξή τους, είτε με απληστήλητες ρυθμίσεις είτε με συνεχείς παρατάσεις όλων των φοροδιογικών υποχρεώσεων.
- Η επί διετία αδυναμία αξιοποίησης των δεσμευμένων πόρων του ΕΣΠΑ για την υλοποίηση έργων υποδομής και όλων δράσεων κατά της ανεργίας.

Κατά 22,3% μειώθηκε το αρχικό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του 2011, ενώ με μείωση (πριν καν ξεκινήσει) άρχισε και αυτό του 2012.

● Οι συνολικές ακαθάριστες επενδύσεις σε κατασκευές παρουσίασαν μείωση κατά 19,7% το Γ' τρίμηνο του 2011 έναντι του αντίστοιχου διαστήματος του 2010, συνεχίζοντας επί 11 συνεχόμενα τρίμηνα την πτωτική πορεία για να φτάσουν μόλις 4 δισ. ευρώ, δηλαδή τη χαμηλότερη τιμή τους τα τελευταία 13 χρόνια.

● Ο δείκτης παραγωγής έργων πολιτικού μπανανικού (δημόσια έργα) εμφανίζει το Γ' τρίμηνο του 2011 αύξησην κατά 3,5% έναντι του αντίστοιχου τριμήνου του 2010, ύστερα από διαρκή μείωση επί 11 τρίμηνα.

● Ο δείκτης παραγωγής οικοδομικών έργων, αντίθετα, συρρικνώνεται επί 13 συνεχόμενα τρίμηνα, με περαιτέρω μείωση κατά 41,7% το Γ' τρίμηνο του 2011, έναντι του αντίστοιχου διαστήματος του 2010, καταγράφοντας τη χαμηλότερη τιμή από το 2000, με αποτέλεσμα να αντιστοιχεί μόλις στο 1/5 της τιμής του 2005.

● Η αδυναμία διοχέτευσης ρευστότητας στην αγορά.

Όπως σημειώνεται στην έκθεση, αυτό που πρέπει να γίνει αντιτίπτο είναι ότι η περικοπή του ΠΔΕ, ως μέθοδος για τη μείωση του επιλείμματος, είναι μία ιδιαίτερα επαχθής πρακτική, αφού η επίπτωση στη μείωση του ΑΕΠ είναι και μεγάλη και μόνιμη, και μάλιστα για μακρά περίοδο, με τελικό αποτέλεσμα αντίθετο από τον στόχο. Αδιαμφισθήτητη απόδειξη αποτελεί η συνεχίζουντας επί πέντε συναπτά έτη ύφεση που καταγράφεται στη χώρα.

Είναι, μάλιστα, χαρακτηριστικό ότι σήμερα άλιοι πιένονται αποδέχονται πως για να πετύχει την προσπάθεια της ελληνικής δημοσιονομικής προσαρμογής, απαιτείται να υπάρξει αναπτυξιακή προοπτική στην οικονομία, θασική προϋπόθεση για τη μακροπρόθεσμη μείωση του χρέους. Κεντρικό ρόλο σε αυτή την προοπτική καλούνται να διαδραματίσουν οι δημόσιες επενδύσεις υποδομής, είτε από εθνικούς πόρους είτε μέσω του ΕΣΠΑ και άλλων διαφρωτικών τομέων, οι οποίοι θα πρέπει να διοχετευτούν και σε μεσαία και μικρά έργα υποδομής, με άμεση απορρόφηση και πολημαπλασιαστικό αποτέλεσμα.

• Σε μία τέτοια προοπτική η ελληνική οικονομία έχει ανάγκη να στηριχθεί σε υγείες ελληνικές τεχνικές εταιρείες, κάθε μεγέθους και δυναμικότητας, οι οποίες θα δραστηριοποιούνται σε ένα θεαματικά θωρακισμένο και αποτιύτως διαφανές περιβάλλον» υπογραμμίζεται στην εξαμηνιαία έκθεση του ΣΑΤΕ.